

svarende anvendelse ved salg af bygninger og ejendomme, hvorpå der er afskrevet efter § 25, stk. 1 - 3. Uanset bestemmelsen i afskrivningslovens § 56, stk. 1, er det ikke tydeligt, at bestemmelsen i afskrivningslovens § 26, stk. 2, også gælder for bygninger og ejendomme, hvorpå der før indkomståret 1999 er afskrevet efter statsskattelovens § 6, litra a.

Den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 56, stk. 2, sikrer herudover, at der også skal ske beskatning af genvundne afskrivninger og indrømmes fradrag for tab på bygninger m.v., hvorpå der *ikke* kan afskrives efter den gældende afskrivningslov, men hvor der kunne foretages afskrivning efter den tidligere afskrivningslov. Det gælder bl.a. hotelejerlejligheder udstykket før den 1. januar 1981 og beboelsesbygninger beliggende i udlandet omfattet af den tidligere afskrivningslovs § 18, stk. 3. Da disse bygninger eller bygningsdele ikke er afskrivningsberettigede efter den gældende afskrivningslov, kan hjemmelen til at beskatte disse ved salg uanset afskrivningslovens § 56, stk. 1, være tvivlsom. Den foreslåede bestemmelse i afskrivningslovens § 56, stk. 2, fjerner denne usikkerhed. Da denne del af bestemmelsen er af beyrdende karakter, skal denne del kun have virkning for fremtidige salg af disse bygninger.

Til nr. 31

Forslaget vedrører fjernelse af en utilsigtet virkning af overgangen fra den tidligere afskrivningslov til den nye afskrivningslov.

Efter den tidligere afskrivningslov kunne udgifter til ombygning og forbedring af afskrivningsberettigede bygninger og installationer i afskrivningsberettigede bygninger fradrages i den skattepligtige indkomst for det indkomstår, hvori udgiften til ombygningen eller forbedringen blev afholdt i det omfang, årets udgift ikke oversteg 5 pct. af et nærmere fastsat beregningsgrundlag. Efter den tidligere afskrivningslov var det en betingelse, at ombygningen eller forbedringen var (færdig)opført og blev benyttet erhvervsmæssigt. Efter § 18, stk. 2, i den gældende afskrivningslov kan straksfradraget foretages i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt, uanset om ombygningen eller forbedringen er (færdig)opført og benyttes erhvervsmæssigt. Dette er en lempelse i forhold til tidligere regler.

Lempelsen har imidlertid i nogle tilfælde i en overgangsperiode en utilsigtet virkning. Der kan være afholdt udgifter i 1998 og tidligere indkomstår, som ikke har kunnet fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 1998 eller et tidligere indkomstår, fordi ombygningen eller forbedringen ikke opfyldte betingelserne i den dagældende af-

skrivningslov om, at ombygningen eller forbedringen skulle være færdigopført og taget i brug til et erhvervsmæssigt formål. Såfremt reglerne i den tidligere afskrivningslov fortsat havde været gældende, ville disse udgifter være blevet fradraget i indkomståret 1999 eller et senere indkomstår, alt efter hvornår betingelsen ville blive opfyldt.

Efter den gældende afskrivningslov kan udgifter til ombygning og forbedring straksfradrages i det indkomstår, hvori udgiften er afholdt. Efter de nye regler kan udgiften straksfradrages, når udgiften er afholdt, dvs. at den skattepligtige har påtaget sig en endelig retlig forpligtelse til at betale det pågældende beløb, hvorimod beløbet normalt ikke behøver at være betalt. Reglerne får dermed den virkning, at udgifter til ombygning eller forbedring ikke har kunnet straksfradrages i indkomståret 1998 eller tidligere efter reglerne i den tidligere afskrivningslov, fordi ombygningen eller forbedringen ikke er taget i brug til et afskrivningsberettiget formål. Udgiften kan heller ikke straksfradrages i 1999 eller senere, idet udgiften efter reglerne i den gældende afskrivningslov skal anses for at være afholdt i et tidligere indkomstår og dermed ikke fradragsberettiget i 1999 eller senere.

Der foreslås derfor en regel i afskrivningslovens § 58 A om, at udgifter til ombygning eller forbedring af afskrivningsberettigede bygninger og installationer, der er afholdt i indkomståret 1998 eller tidligere, men som ikke har kunnet straksfradrages i 1998 eller i et tidligere indkomstår, kan straksfradrages i 1999 eller senere, når ombygningen eller forbedringen er fuldført og tages i brug til et afskrivningsberettiget formål. Dette svarer til betingelsen efter den tidligere afskrivningslovs § 21.

De foreslåede bestemmelser i stk. 2 - 4 svarer til de regler, der var indeholdt i den tidligere afskrivningslovs § 21, stk. 2 - 4, og indeholder betingelserne for, hvornår disse udgifter kan fradrages.

Udgifter afholdt i indkomståret 1999 eller senere indkomstår skal ikke medregnes hertil, idet sådanne udgifter skal behandles efter afskrivningslovens § 18. Fradrag i 1999 eller senere for udgifter afholdt i 1998 eller tidligere efter den foreslåede bestemmelse har således ikke betydning for adgangen til at fratække afholdte udgifter i 1999 efter den gældende bestemmelse i afskrivningslovens § 18.

Til § 2

Til nr. 1

På samme måde som ændringen i kildeskattelovens § 33 D, jf. forslaget § 10, nr. 4, foreslås det, at når der skal beregnes passivpost ved successionsudlodninger